

Publicerad 2012-10-17 00:38 av Marcus Gabriel Fors

På tal om krukväxt

Slutade sången när söndagen sinade sin slumpartade sorg?
Nej något sådant nöjer vi oss inte med under himlens borg,
cigaretten slutade spotta sin rök, snuddade askkoppens stopp,
långt hemifrån hämtar vi hungern med hårdhandskarnas hopp.

En flykt i kylans rike, om natten, bortom vidd så fjärran nådd,
då dagas degression driftigt, kortet draget visar döden spådd,
riskfyllt resonerar rännstensungar i rabaldret från gatan,
själv med benen befogat böjda samtalas här med Satan.

Grip genant efter gårdagen gallon och göm den vetgirigt bort,
natten näst intill nystar närhelst den vill och bliva alltför kort,
inte lätt att leva livet lika lekfullt lyhört som lektiren påvisa,
blir det dragigt däremellan driver debatten sin dekadens förvisa.

Inte långt, bara under mattan dit ingen hittar hönan eller äggen,
nu knackar kavalkaden knutarna komplext. När kollapsar väggen?
Vem verkar vrida sig sömnlös längre? Volymen vreds ned,
hela civilisationen i ett vakuum väntas bli matade med sked.

Min bitterhet förväller jag, bevarar till biosfärens bravad,
alla sitter vi i samma maskin av dagens fars förslavad,
men min tid traskar fram i tonerna från tankspridd text,
ty frihet förvaltas främst genom att vattna sin krukväxt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marcus Gabriel Fors med Poeter.se id #42754 innehar upphovsrätten